

ÍR eignaðist fyrsta Íslandsmeistarann í skautahlaupi

Í sögu Íþróttafélags Reykjavíkur kemur glögglega fram að félagið var í fylkingarbrjósti í íþróttastarfi bæjarins og þótt víðar væri leitað. Skautaíþróttin þar engin undantekning. Á ÍR fyrsta Íslandsmeistarann í skautahlaupi.

Snemma á öldinni höfðu íþróttafélögin í bænum frumkvæði að því að ryðja og halda við skautasvelli á Tjörninni. Það gerðu þau um margt til að skapa félagsmönnum sínum og öðrum aðstöðu til hollrar útiveru á veturna til viðbótar íþróttæfingum innanhúss. Nutu skautaferðir vinsælda fram undir 1920.

Á þessum árum var öðru hverju efnt til skautakeppni. Fjöldi ÍR-inga tók þátt, svo sem Sigurjón Pétursson á Álafossi, Einar bróðir hans, Magnús Magnússon, sem allir voru meðal stofnenda ÍR, Guðmundur Sigurjónsson Hofdal og fleiri. Dró síðan úr þessum áhuga. Sinn þátt í því átti að heldur

lítið var gert til að halda skautasvelli hreinu á Tjörninni.

Þetta þótti stjórn ÍR miður og ákvað því að gera allt sem í hennar valdi stæði til að lífga skautaíþróttina við. Í þessu skyni sótti ÍR haustið 1926 um leyfi til bæjarstjórnarinnar fyrir skautasvæði á Tjörninni fyrir félagsmenn og aðra. Það náði fram að ganga og samþykkti borgarstjóri að félagið fengi til afnota í því augnamiði þær 1.000 krónur sem bæjarstjórnin hafði veitt til skautasvæðis.

Hófst ÍR þegar handa um mánaðamótin október/nóvember við að halda svæðinu auðu. Jafnframt var ákveðið að félagið gengist fyrir keppni á skautum seinna um veturinn og var Haraldur Johannessen formanni ÍR falið að ræða við stjórn [hálfdauda] Skautafélags Reykjavíkur hvort ekki væri hægt að keppa um hinn svokallaða Braunsbikar í þessari keppni.

Þetta framtak ÍR varð til þess að óvanalega mikið var um skautuferðir um veturinn og oft fjöldi fólks á Tjörninni og glatt á hjalla, segir í Félagsblaði ÍR í mars 1927. Aukning varð á skautaförum fram á fjórða áratuginn en það réðst vitaskuld af veðurfari hvort Tjörnina ísaði nóg til þeirra. Félagið lagði rækt við þennan þátt lengi – af mismiklum krafti – og auglýsti t.a.m. í september 1959 að skautahlaup væru meðal íþrótta sem ÍR legði stund á.

Var þá nokkuð um liðið frá fyrsta Íslandsmeistaramótinu sem fram fór í ofanverðum febrúar 1950 að frumkvæði Íþróttasambandsins (ÍSÍ). Til að gera langa sögu stutta eignaðist ÍR fyrsta Íslandsmeistarann, Einar Eyfells.

ÍR-ingar á skautum á Tjörninni. Með númer 13 er Magnús Magnússon (Mangi lipri). Honum til hvorrar handar eru Einar og Sigurjón Péturssynir. Magnús og Sigurjón voru meðal stofnenda ÍR. Við hlið Einars er Guðmundur Sigurjónsson Hofdal, þjálfari hjá ÍR (er á hvítri skyrta og 3. frá vinstri.) Ekki er vitað um nöfn annarra á myndinni.

Mótið komst í fréttir sakir þess að stórhætta skapaðist á Tjörninni vegna þess mannfjölda sem þar var samankominn til að fylgjast með. Þyrptist fólk út á ísinn og hindraði til að byrja með að keppnin gæti hafist á réttum tíma.

Mörg þúsund Reykvíkingar höfðu safnast saman við Tjörnina og á ísnum upp úr hádegi til að horfa á fyrsta Íslandsmótið. Af manngúrúanum birtist mynd yfir þvera baksíðu Morgunblaðsins eftir mótið. Ekkert varð þó úr því að keppnin færi fram eins og til stóð. Er keppendur komu inn á brautina fylktu liði undir íslenskum fána og Benedikt G. Waage, forseti ÍSÍ, ávarpaði þá og setti mótið þyrptist mannfjöldinn inn á Tjörnina og jafnvel sjálfa hlaupabrautina.

Ísinn þoldi ekki þungann og var farinn að springa og vatn að seytla upp á hann er lögreglan skarst í leikinn og bað fólkið að víkja af Tjörninni. Fyrr gæti keppnin ekki hafist. Það undarlega gerðist að fólkið fór ekki að þessari ósk lögreglunnar. Var því ekki um annað að ræða en fresta mótinu. Misstu margir af góðri skemmtan og nokkrir keppendur hættu einnig við þátttöku.

Blásið var til leiks síðar um daginn og var keppt í 500 og 1.500 metra hlaupi. Fyrsti Íslandsmeistarinn, í 500 m hlaupi, varð Einar Eyfells ÍR. Hann hljóp vegalengdina á 57,2 sekúndum og var hálfri sekúndu á undan næsta manni. Alls voru keppendur 11 í hlaupinu og einn annar úr ÍR, Bæringur Kristinsson, á 69,8 sek. Hann varð níundi en það háði honum að vera ekki á hraðhlaupa-skautum. ÍR átti enga keppendur í lengra hlaupinu.

Fyrir utan árangur Einars fer ekki frekari sögum af skautahlaupum ÍR-inga ef undan er skilinn Jón Hilmar Bjarnason sem stóð sig vel á Reykjavíkurmóti 12–14 ára unglunga sem haldið var ári seinna, 1951.